

עלמא

טרקלין האמנות
בבית עלמא

רות קסטנבאום בן־דב
Ruth Kestenbaum Ben-Dov

הלולינינית

אוצר: רון ברטוש

Curator: Ron Bartos

The Acrobat

רות קסטנבאום בן־דב היא לולינינית, היא הלולינינית שמככבת בסדרת הציורים שלפנינו. הציירת הלולינינית מתארת את עצמה מתנדנדת אל מול הנוף, פוסעת מעליו על חבל בגובה רב, או מביטה בו באופנים בלתי שגרתיים. בתערוכה שלפנינו מוצגים ציורים מתוך הסדרה "ארץ-ציור".

ציורים אלו הם ציורי נוף אשר אינם עונים לגמרי לחוקי הז'אנר: כאן נוכל לזהות כי לעתים נקודת המבט היא עילית, כמעט קרטוגרפית, כזו אשר ממפה את הנוף ממרחק רב במקום להתבונן בו באופן חזיתי אל עבר קו אופק; בפעמים אחרות נפגוש מבט בתנאי תקריב, חושך או תנועה; גופה של הציירת (רגליה, ידיה וכו') מגיח מחזית הציור אל קדמת הנוף; המראה הסטטי מומר בתנועה שמושגת דרך התרחשות או דרך מקצב ציורי (ואף לוליניות ציורית); החלוקה השגורה של קרוב־רחוק מומרת ביחסי מעלה־מטה. וישנן גם שתי תוספות: התוספת הרליגיוזית – לא פעם משתלב הציור בתפילתה של האמנית, כרקע או תפאורה, או כמוקד שהתפילה מכוונת אליו; ותוספת הסיכון – מה שנראה כמו ציור נוף הוא למעשה רקע או במה לפעילות, לעתים בעלת אופי אתגרי, אותה מבצעת הציירת.

אמנים רבים הפנו את מבטם אל לולינים ולוליניות, אך תמיד היה זה מבט על הדמות המגולמת, כי העניין ששבה את לב האמנים היה בעיקר בשל התנועה, התנוחה האנושית החריגה, הדמות האקסצנטרית, או המרכיב הבידורי או הבוהמי. והנה, מתוך המבט הלוליניני בן־דב מציירת את הנוף, את נוף אזור מגוריה ביישוב אשחר שבגליל, ואת נוף הארץ, ומבטאת את יחסה אליו. נקודת המבט הייחודית מנכיחה פעם אחר פעם את קיומו של מבט ממעלה אל מטה – רמז לנוכחות אלוהית. אולי בשל כך הציירת שלה נעליה מעל רגליה בסדרת "ארץ-ציור", כמי שמצליחה למצוא באמצעות המבט המתרחק או המתקרב את הרגש הרליגיוזי או אף את הקדושה ביחס אל המקום.